№ 9. Ціна 15 к.

ВІСТИ З УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ.

Травень (май) 1917 р.

УКЛАДАЄ і ВИДАЄ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ.

Адреса: Київ, В.-Володимирська, Педаґоґічний Музей.

УНІВЕРСАЛ

Українськоі Центральноі Ради

до українського народу, на Україні й по-за Україною сущого.

Народе Український! Народе селян, робітників, трудящого люду!

Волею своєю ти поставив нас, УКРАЇНСЬКУ, ЦЕНТРАЛЬНУ РАДУ, на сторожі прав і вольностей Української Землі.

Найкращі сини твої, виборні люде від сел, від фабрик, від салдацьких казарм, од усих громад і товариств українських вибрали нас УКРАЇНСЬКУ ЦЕНТРАЛЬНУ РАДУ, і наказали нам стояти й боротися за ті права та вольности.

Твої, народе, виборні люде заявили свою волю так:

Хай буде Україна вільною. Не одділяючись від всієї Росії, не розриваючи з державою російською, хай народ український на своїй землі має право сам порядкувати своїм життям. Хай порядок і лад на Вкраїні дають— вибрані, вселюдним, рівним, прямим і тайним голосуванням—Всенародні Українські Збори (Сойм). Всі закони, що повинні дати той лад тут у нас, на Вкраїні, мають право видавати тільки наші Українські Збори.

Ті ж закони, що мають лад давати по всій російській державі, повинні видаватися у Всеросійськім Парламенті.

Ніхто краще нас не може знати, чого нам треба і які закони для нас лучші.

Ніхто краще наших селян не може знати, як порядкувати своєю землею. І через те ми хочемо, щоб після того, як буде одібрано по всій Росії поміщицькі, казенні, царські, манастирські та инші землі у власність народів, як буде видано про це закона на Всеросійському Учредительному Зібранні, право порядкування нашими українськими землями, право користування ними належало тільки нам самим, нашим Українським Зборам (Соймові).

Так сказали виборні люде з усієї Землі Української.

Сказавши так, вони вибрали з-поміж себе нас, УКРАЇНСЬКУ ЦЕНТРАЛЬНУ РАДУ, і наказали нам бути на чолі нашого народу, стояти за його права і творити новий лад вільної АВТОНОМНОЇ УКРАЇНИ.

І ми, УКРАЇНСЬКА ЦЕНТРАЛЬНА РАДА, вволили волю свого народу, взяли на себе великий тягар будови нового життя і приступили до тієї великої роботи.

Ми гадали, що Центральне Російське Правительство простягне нам руку в сій роботі, що в згоді з ним ми, Українська Центральна Рада, зможемо дати лад нашій землі.

Але Тимчасове Російське Правительство одкинуло всі наші домагання, одіпхнуло простягнену руку українського народу.

Ми вислали до Петрограду своїх делегатів (послів), щоб вони представили Російському Тимчасовому Правительству наші домагання.

А найголовніші домагання ті були такі:

Щоб Російське Правительство прилюдно окремим актом заявило, що воно не стоїть проти національної волі України, проти права нашого народу на АВТОНОМІЮ.

Щоб Центральне Російське Правительство по всіх справах, що торкаються України, мало при собі нашого комісара по українських справах.

Щоб місцева власть на Вкраїні була об'єднана одним представником від Центрального Російського Правительства, се-б то, вибраним нами, комісаром на Вкраїні.

Щоб певна частина грошей, які збираються у Центральну Казну з нашого народу, була віддана нам, представникам сього народу на національно-культурні потреби його.

Всі ці домагання наші Центральне Російське Правительство ОДКИНУЛО.

Воно не схотіло сказати, чи признає за нашим народом право на автономію, на право самому порядкувати своїм життям. Воно ухилилось од відповіді, одіславши нас до майбутнього Всеросійського Учредительного Зібрання.

Центральне Російське Правительство не схотіло мати при собі нашого комісара, НЕ СХОТІЛО РАЗОМ З НАМИ ТВОРИТИ НОВИЙ ЛАД.

Так само НЕ СХОТІЛО ПРИЗНАТИ КОМІСАРА НА УКРАЇНУ, щоб ми могли разом з ним вести наш край до ладу й порядку.

І гроші, що збираються з нашої землі, одмовилось повернути на потреби нашої школи, освіти й організації.

І тепер, Народе Український, нас приневолено, щоб ми самі творили нашу долю. Ми не можемо допустити край наш на безладдя та занепад. Коли Тимчасове Російське Правительство не може дати лад у

нас, коли не хоче стати разом з нами до великої роботи, то ми самі повинні взяти її на себе. Се наш обовязок перед нашим краєм і перед тими народами, що живуть на нашій землі.

І через те ми, УКРАЇНСЬКА ЦЕНТРАЛЬНА РАДА, видаємо сей УНІВЕРСАЛ до всього нашого народу і оповіщаємо: ОДНИНІ САМІ БУДЕМО ТВОРИТИ НАШЕ ЖИТТЯ.

Отже, хай кожен член нашої нації, кожен громадянин села чи города однині знає, що настав час великої роботи.

Од сього часу кожне село, кожна волость, кожна управа городська чи земська, яка стоїть за інтереси Українського Народу, повинна мати НАЙТІСНІШІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗНОСИНИ З ЦЕНТРАЛЬНОЮ РАДОЮ.

Там, де через якісь причини адміністративна влада зосталась в руках людей, ворожих до українства, приписуємо нашим громадянам повести широку дужу організацію та освідомлення народу, і тоді ПЕРЕВИБРАТИ АДМІНІСТРАЦІЮ.

В городах і тих місцях, де українська людність живе всуміж з иншими національностями, приписуємо нашим громадянам негайно ПРИЙТИ ДО ЗГОДИ и ПОРОЗУМІННЯ з ДЕМОКРАТІЄЮ ТИХ НАЦІОНАЛЬНОСТЕЙ і разом з ними приступить до підготовки нового правильного життя.

ЦЕНТРАЛЬНА РАДА покладає надію, що народи неукраїнські, що живуть на нашій землі, також дбатимуть про лад та спокій в нашім краю і в сей тяжкий час вседержавного безладдя, дружно одностайно з нами станутъ до праці коло організації АВТОНОМІЇ УКРАЇНИ.

І коли ми зробимо сю підготовчу організаційну роботу, ми скличемо представників від усих народів Землі Української і виробимо закони для неї. Ті закони, той увесь лад, який ми підготовимо, Всеросійське Учредительне Зібрання має затвердити своїм законом.

Народе Український. Перед твоїм вибраним органом—УКРАЇНСЬКОЮ ЦЕНТРАЛЬНОЮ РАДОЮ стоїть велика і висока стіна, яку їй треба повалити, щоб вивести народ свій на вільний шлях.

Треба сил для того. Треба дужих, сміливих рук. Треба великої народньої праці. А для успіху тої праці насамперед потрібні великі кошти (гроші). До сього часу український народ всі кошти свої оддавав у Всеросійську Центральну Казну, а сам не мав, та немає й тепер від неї того, що повинен би мати за се.

І через те ми, Українська Центральна Рада, приписуємо всім організованим громадянам сел і городів, всім українським громадським управам і установам з 1-го числа місяця липня (юля) накласти на людність особливий податок на рідну справу і точно і негайно регулярно пересилати його В СКАРБНИЦЮ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ.

Народе Український! В твоїх руках доля твоя. В сей трудний час всесвітнього безладдя й роспаду докажи своєю одностайністю і державним розумом, що ти, народ, народ, хліборобів, можеш гордо і достойно стати поруч з кожним організованим, державним народом, як рівний з рівним.

Ухвалено: *У КИЇВІ. Року 1917, місяця червня (юня) числа 10.*

Загальні збори Центр. Ради

1-го—3-го червня.

Засідання 1-го червня почалося о 1-ій годині. Присутніх дуже мало. Проф. Грушевський одкриваючи збори поясняє це тим, що багато членів Центр. Ради на селянському з'їзді, який ще не закінчився, і запитує збори, чи вважають вони можливим одкласти засідання. Після балачок вирішено одкласти засідання на слідуючий день на 10 годину ранку, незалежно від того чи кінчиться селянський з'їзд чи ні. Далі Винниченко пропонує, щоби представник Центр. Ради вніс на селянський з'їзд пропозіцію про те, щоби Рада селянських депутатів (як що вона буде обрана на з'їзді) ввійшла в склад Центр. Ради для спільної праці.

Як щож на з'їзді вибори до Ради селян. деп. не будуть переведені, то запропонувати з'їздові обрати на цю сесію Центр. Ради делегатів (по 2 од губерній) для вирішення спільних справ.

Збори доручають переказати цю пропозіцію Винниченкові. Після цього збори о 2-ій год. закриваються.

2-го червня почались збори в 10 г. 20 хв. ранку. Після читання і затверження протоколу попередніх зборів, Грушевський робить справоздання про діяльність Комітету Центр. Ради і після цього читає телеграму з Петрограду від Стебницького про те, що Тимч. Уряд відкинув домагання Центр. Ради.

Далі був заслуханий доклад Краєвого Комісара Буковини й Галичини—Д. Дорошенка.

Докладчик повідомляє, що він опинився в дуже скрутному становищі, коли приїхав до Галичини. Призначено його комісаром дуже пізно. „Коли я туди прибув,—каже докладчик,—то стара влада була вже паралізована, а нової не було. Позакладались ріжні громадські організації, котрі взяли на себе функції влади".

„Становище ускладняється ще й тим, що населюють край представники ріжних народностей. Першим моїм завданням було реорганізувати адміністрацію. Всі старі начальники, які займали відповідальні посади, були замінені представниками Тимч. Уряду. Тепер вже вироблений статут для повітових і губерніяльних рад за допомогою самого населення і швидко буде приступлено до виборів рад. Далі за допомогою Союза Городів заклався Галицько-Буковинський Продовольственний Комітет, який буде відати всею продовольчою справою Галичини та Буковини. Шкільна справа в Галичині та Буковині ведеться окремо. Всі національности мають однакові права. Призначення української влади в Галичині і Буковині було стрінуто прихильно тільки українцями, які входять в ріжні громадські організації як складова частина. Ці організації не дуже охоче віддають частину своєї влади. Особливо важке становище в Чернівцях, бо там ворогують між собою кілька Комітетів (виконавчій, армейський, гарнізонний і др.) кожний з яких хоче забрати всю владу в свої руки.

Далі становище ускладнюється ще й тим, що ведуть агітацію москвофіли, браття Геровські, які доносять на мене за „австрофільську" політику та роблять ріжні провокаційні вчинки". Далі докладчик зазначає, що він завше виступав як представник Центр. Ради і каже: „Мені потрібна моральна допомога, щоби я міг сказати, що я від Центр. Ради і опіраюсь на ту фактичну силу, яка в роспорядженню Центр. Ради".

Після закінчення докладу і відповіді докладчика на запитання, була ухвалена така резолюція: Українська Центральна Рада, заслухавши звідомлення краєвого комісара в Галичині та Буковині, Дмитра Дорошенка, висловлює йому повне своє довіря і дає йому право у відповідних справах говорити і працювати іменем Центр. Ради, як національного Українського представництва".

Далі на порядку деннім доклади з місць.

Виступає матрос представник з Кронштату, який заявляє, що він—представник 1500 українців-матросів м. Кронштату, які всі, дивляться на Центр. Раду, як на Український Уряд, будуть його всемірно підтримувати і робити те, що скаже Центральна Рада. Після цього з докладами виступили: представник з Харкова—про стан організації в Харкові; представник з Вороніжа—про організацію в Вороніжі і Вороніжській губ. і представник Богодухова на Харківщині—про організацію Богодухівського повіту.

На цьому ранішнє засідання кінчається і оголошується перерва до 6-ої год. вечора.

Вечірнє засідання, яке одкрив Грушевський, починається докладом Винниченка про делегацію Центр. Ради до Тимч. Уряду (див. 8 ч. „Вістей").

На це засідання прийшли всі члени Ради Селянськ. Депут., яка була обрана

ранком цього дня. Після закінчення докладу о 6½ год. стороння публіка покидає салю і засідання ведеться закритим. В закритому засіданні обмірковувалась справа про відношення до Тимч. Уряду в звязку зі справозданням делеґації. Обмірковування цієї справи було закінчено 3-го червня на початку вечірнього засідання. Ухвалена резолюція, внесена фракцією С.-Р., яка після поправок має таку редакцію: „Обміркувавши одповідь Тимчасового Російського Уряду на домагання Української Центральної Ради і зважаючи на те, що признання права українського народу на автономію відповідає його трудовим і національним інтересам, загальні збори Центр. Ради, поповнені Радою Селянських Депутатів та Військовим Генеральним Комітетом, признали, що одкинувши домагання Центр. Ради—Тимч. Рос. Уряд свідомо пішов в супереч інтересів трудового народу на Україні і в супереч ним же (Урядом) проголошеного принціпу самовизначення народів. Через те загальні збори Центр. Ради вважають необхідним:

1) Звернутися до всього українського народу з закликом орґанізуватися і приступити до негайного закладання підвалин автономного ладу на Україні.

2) Центр. Рада вважає потрібним негайно видати до українського народу Універсал, в якому має вияснити суть домагань української демократії, представленої Центральною Радою, а також ті завдання, які стоять перед нею в творенню автономного ладу на Україні разом з иншими національностями української землі.

3) Загальні Збори визнають, що Центр Рада вжила всіх заходів, щоб порозумітися з Тимчас. Рос. Урядом в справі оголошення принціпу автономії України, і з огляду на те, що стихійний зріст українського руху набірає все більших розмірів, що відмова Тимчас. Уряду може той рух направити по небажаному напряму, українська Центральна Рада постановляє тепер ще з більшим напруженням сил стати до організації і направлення того руху, щоб не довести Край і всю Росію до анархії й занепаду здобутків революції.

Перший Всеукраїнський Селянський З'їзд.

(28 травня—2 червня.

28 травня роспочався І. Всеукр. селянський з'їзд. Зібралося коло півтори тисяч делегатів од волостей всієї України. Відчинив з'їзд Голова української селянської спілки Стасюк. Перший день був присвячений привітанням. Перше привітання було сказане від Центр. Ради проф. Грушевським, потім від Генер. Військового Комітету Петлюрою і иньші.

Після привітання була обрана мандатна комісія і з'їзд перерівано доранку 29 травня.

В 10 годин ранку 29, робота з'їзду росночалася знову.

Делегація Центр. Ради до Тимчасов. Уряду, в особі Ковалевського і Одинця, склала справоздання перед з'їздом про свою подорож і її наслідки. З приводу цих докладів росночинаються дебати, в яких приймали участь: Бандура, Христюк, Степаненко та иньші. При чому виступали в дуже палкому тоні представники самостійників, але успіху не мали.

30 травня, дебати в цій справі продовжались. Під час обговорювання стало відомо, що військовий міністр Керенський визнав другий військовий з'їзд „несвоевременным", що викликало на З'їзді велике обурення, одначе президіум з'умів заспокоїти З'їзд, закликавши його прислухатися більше до голосу розуму, а ніж серця, і не вносити занадто багато вогню в дебати.

В цей же день був відчитаний доклад Ковалевського по земельному питанню.

31 травня обговорюється доклад Ковалевського; підчас обговорювання трапився маленький інцидент,—приїхав городськ. голова п. Бурчак і привітав з'їзд. Ковалевський од імени з'їзду подякував п. Бурчака і прохав повідомити Міський Комітет, що З'їзд Селянський робить йому заяву, щоб він согласував свою роботу в Києві з роботою Центр. Ради і Ради Селянських Депутатів, котрим довіряє вся Україна. П. Бурчак обіцяє заяву переказати.

В друге дебати в справі земельній перериваються під час позачергового докладу члена Генер. Комітету Петлюри про історію скликання другого військового з'їзду. Після докладу вирішено післати телеграму Тимчасовому Правительству, Радам Робітничих, Солдатських і Селянських Депутатів в Петрограді: „Перший Всеукраїнський Селянський З'їзд, на якому представлено 1000 волостей, обміркувавши телеграму міністра Керенського про військовий український З'їзд, визнає її як заборону і приєднує свій голос до протесту Української Центральної Ради і жде одміни роспорядження Керенського".

1 червня продовжались дебати з приводу докладу Ковалевського,—підчас цих дебатів позачергою привітали З'їзд: вчитель Шеремет, від імени вчителів, що сидять в окопах, і о. Погорілко від духовенства.

Нарешті резолюції по земельному питанню голосуються і приймаються одноголосно—після чого обмірковується відношення російських газет на Україні до українського руху і вноситься також резолюція з побажанням, щоб російська преса більш правдиво освітлювала український рух.

На вечірньому засіданю прослухали доклад Пугача „Про организацію села і форми тієї організації", і після обговорення приняли запропоновані докладчиком резолюції.

День 2 червня був присвячений виборам до Всеукраїнської Ради Селянських Депутатів, до Центр. Комітету Українськ. Селянської Спілки. Але перед виборами голова Укр. Центр. Ради в позачерговій заяві повідомив, що Уряд одмовився в задоволенні вимог, поставлених Укр. Центр. Радою. „Маю надію, що Ви скоро кінчите вибори Ради Селянських Депутатів і вкупі з Центр. Радою Ваші представники вирішать, що робити далі".

Вибрано до Укр. Центр. Ради Селянських Депутатів.

Після виборів Пугач вносить пропозицію, аби 1) 15 членів Центр. Комітету Селянської Спілки увійшли повноправними членами Укр. Ради Селянських Депутатів, 2) аби всі члени Ради Селянських Депутатів увійшли в склад Укр. Центр. Ради. Обидві пропозиції приймаються.

Після цього З'їзд обговорює справу про народню освітою на Україні, і після урочистого співу „Заповіту", в 4½ годині вечора З'їзд скінчив свою роботу.

Тимчасовий склад Ради Селянських Депутатів

Обраний на Всеукраїн. Селянськім З'їзді 28 травня—2 червня.

На засіданні Всеукраїнського Селянського З'їзду, що відбувався від 28 травня—2 червня 1917 р., була обрана Тимчасова Рада Селянських Депутатів. Члени цієї Ради повинні бути перевибрані на місцях повітовими З'їздами. Українська Центральна Рада визнала потрібним включить Раду Селянських Депутатів в свій склад; Тимчасовий склад Ради Селянських Депутатів ось який:

Полтавщина.

Повіти: Гадячський: Слюсаренко Микола, Онипко Борис.
Лохвицький: Гармаш Євтихій, Павленко Павло.
Прилуцький: Майстренко Павло, Бука Кіндрат.
Зіньківський: Жуків Леонід.
Константиноград.: Сотник Павло, Багрій Карпо.
Кобеляцький: Кіяниця Максим, Немудрий Василь.
Пирятинський: Шкаренко Андрій, Кривошпй Федір.
Кременчуцький: Михайленко Павло Бондаренко Семен.
Переяславський: Одинець Сергій, Артюк Андрій.
Золотоношський: Семеняга Тимофій Марченко Максим.
Миргородський: Куличенко Яків, Турбаба Василь.
Роменський: Бойко Платон, Манько Демид.
Лубенський: Шолудько Ларіон, Моренець Іван.
Хорольський: Величко Мефодій, Романенко Хома.
Полтавський: Мудрак Андрій, Тимофієнко Олександр.

Київщина.

Повіти: Бердичівський: Осипчук Митрофан, Черешнюк Михайло.
Васильківський: Невгад Іван, Федина Овсій.
Звенигородський: Пономаренко Фед. Осипов Михайло.
Канівський: Балла Михайло, Соболів Кузьма.
Київський: Яременко Нечипір, Німченко Іван.
Черкаський: Швець Федір, Білик Микола.
Чигринський: Панченко Логвин, Рудченко Ларіон.
Радомисльський: Діденко Іван, Прояна Опанас.
Сквирський: Гнатовський Юхим, Гайдук Артем.
Таращанський: Коваленко Макар, Кладницький Василь.
Липовецький: Химерик Василь, Ковган Ананія.
Уманський: Ільченко Олександр, Матвієнко Іван.

Волинь.

Повіти Ровенський: Черановський Мартіян, Вашай Антон.
Староконстант.: Герасимчук Іван, Стецюк Аврам.
Кременецький: Галькер Лука, Рудий Федір.
Житомирський: Марценюк Трохим, Буланчук Денис.

Повіти Новоградвол.: Бабич Борис,
Бобенко Іван.
Заславський: Кондратюк Максим,
Захарчук Кіндрат.
Острожський: Терещук Матвій,
Баніта Григорий.
Овручський: Масовець Іван,
Мовчанюк Каленик.

Чернигівщина.

Повіти Конотопський: Осадчий Тихон,
Довгий Іван.
Остерський: Сагайдак Степан,
Ковалів Іван.
Борзенський: Журик Микола,
Копитець Федір.
Козелецький: Лященко Федір.
Сергієнко Григорий.
Ніженський: Помазан Василь,
Макаренко Кузьма.
Глухівський: Коломієць Олександр.
Носиленський Іван.
Сосницький: Брусило Йосип,
Велигодський Петро,
Стародубський: Федорушко Петро.

Поділля.

Повіти Винницький: Мачушенко Володим.
Рижій Іван.
Літинський: Ощановський Василь,
Лісовий Прокіп.
Проскурівський: Швед Василь,
Місевич Константин.
Ушицький: Рудик Роман.
Гайсинський: Миколайчук Іван,
Шеремета Іван.
Кам'янецький: Блонський,
Волощук Адріян.
Балтський: Рогозинський Григорий,
Гончарук Григорий.
Ямпольський: Косицький Іван,
Гарачук Григорий.
Брацлавський: Боб Іван,
Павличенко Тимофій.
Могилівський: Ковалів Володимир,
Пустовой.

Херсонщина.

Повіти Єлисаветгр.: Згрівець Тимофій,
Манщичев Пантелим.
Ананьївський: Чебодар Микита,
Прохоренко Іван.
Херсонський: Мурлян Дмитро,
Висоцький Зіновій,
Олександр.: Пальковський Тимофій,
Гріщенко Маркіян.

Харківщина.

Повіти Лебединський: Сивоконь
Бурлюк.
Сумський: Курасов Михайло,
Яценко Максим.
Зміївський: Мастро Іван,
Циба Іван.
Купянський: Белебха
Зімовей.
Валківський: Вдовиченко Олексій.
Котляр.
Ізюмський: Савленко
Маслій.
Богодухівський: Буцькій Яків,
Хвиленко Захарій.
Харківський: Довгорученко.

Катеринославщина.

Повіти Олександрійськ.: Черниця Лаврентій,
Шаровський Василь.
Славяносербськ. Шепелев Василь.
Верхнедніпр.:
Катеринославський: Бондаренко Д.
Новомосковський: Боровець

Бесарабія.

Повіт Акерманський: Богацький Пантел.

Таврія.

Повіт Бердянський: Гавриленко Юхим.

Донщина.

Повіт Таганрогськ.: Бондаренко Іван.

Члени Центрального Комітету Української Селянської Спілки.

З КИЇВА.

[illegible]ле[illegible]ський Микола У. П. [illegible]Р.
[illegible]стю[illegible] Павло У. П. С.-Р.
[illegible]аненко Аркадій У. П. [illegible]
[illegible]тач Ісак У. П. С. Р.
[illegible]вниченко Володим. У. П. [illegible]-Д. Р. П.
Стасюк Микола. Соціяліст.
Мартос Борис У. С. Д. Р. П.

З ГУБЕРНІЙ.

Чернигівщина—Осадчий Тихон У.Н.С.
Полтавщина—Левицький Андрій У.С.Д.Р.П.
Київщина—Діденко Іван У. П. С.-Р.
Харківщина—Заливчий Андрій У. П. С.-Р.
Поділля—Матюшенко Володимир У.П.С.-Р.
Волинь—Бабич Борис У. С.-Д. Р. П.
Херсонщина-Висоцький Зіновій У.С.Д.Р.П.
Катеринославщина—Гаркуша Макар Безп.

Привітання Центральній Українській Раді.

Никитовка. Просвіта Рудників Ауербаха, заслухавши Універсал, рішучо заявляє, що піддержує Центральну Раду в усіх її домоганнях і постановах. *Рада Прэсвіти.*

— —

Українські учительські курси в Полтаві шлють щире привітання Центральній Раді, котру вважають, як Тимчасовий Уряд Український, обіцяють всіми силами допомагати Раді всправі відродження Матері України. Хай на віки згине неволя і запанує воля, братерство і рівність. Хай довічно живе вільна автономна Україна! Слава!

— —

Кадіївка. Вітаєм дар автономної України. Наше бажання, незалежність, як скорійше беремось проводити в життя. *Просвіта Максимівських копальнен.*

— —

Чуднівський Виконавчий Комітет щиро вітає виступ Центральної Ради, обіцює приложити всі свої сили на підтримання постанов оголошеного Радою Універсалу. Вперед товариші! В бородьбі ми найдем своє право. *Голова Комітета.*

— —

Народне **вчительство Лубенщини**, котре зібралось на курсі українознавства, одержавши звістку про Універсал Української Центральної Ради, висловлює своє довіря Українскій Центральній Раді і від щирого серця вітає її за те, що вона стоїть на сторожі домогань і інтересів Українского люду.

—

Робітники **Кагарликської Цукрової Фабрики** щиро вітають Центральну Раду, як Всеукраїнський Тимчасовий Уряд, щиро дякують за працю для неньки України і поклялись цілком підтримувати її у всьому. Слава Центальній Раді! Слава Автономній Україні! *Робітники.*

— —

Громадяне **Абазовської волости Полтавського повіту**, вислухавши Універсал Української Центральної Ради, постановили вітати її. Визнають її Єдиною інституцією на Україні, яка добуде вільне життя України.

—

Українці професіонального З'їзду праці писарства **Московсько-Кієво-Воронізької залізниці**, отримавши Універсал, з радістю щиро вітають Центральну Раду, бажаючи певного і негайного здійснення давно жданної святої мети, визволення рідного краю. Товариш голова, *Воронуха.*

—

Ми, Українці, громадяни і козаки **Катеринопольської и Гусаківської волости**, Звенигородського повіту, зібравшись 15 червня на віче з великою радістю вислухали і приняли Універсал, щиро дякуємо Центральній Раді за її заходи і кажемо, що ми будемо всіма силами підтримувати її, як наш Тимчасовий Уряд.

З доручення Громадян Комісар Катеринопольської волости *Полищук.*

—

Українці з Млньщини. Щиро вітаємо Українську Центральну Раду в особі славетнього и високошановного професора Грушевського за видання Універсалу! Хай живе Автономія України! Слава Центральній Раді! *Мирошниченко, Середко.*

—

Чуднівський Виконавчий Комітет щиро вітає виступ Центральної Ради і обіцює віддати всі свої сили на підтримання постанов оголошенного Центр. Радою Універсалу. Вперед Товариші! В боротьбі ми найдем своє право. Голова Комітету *Мисюкевич.*

— —

З доручення народу в день оголошення Універсалу в **Лисій Кролевецькій** Український Комітет висловлює Центральній Раді щиру подяку за здійснення народніх бажань. Приєднуємось до поклику оголошенного Радою. Вважаємо її за свій Уряд. *Український Комітет.*

—

Калинівські селяне Черкаського повіту, вислухавши Універсал Української Центральної Ради від депутата Курявого цілком приєднуються до нього і всі селяни будуть підтримувати всі постанови Ради. *Голова Селської Ради.*

— —

Загальне зібрання **Стеблецьких селян Канівського повіту**, на яке прибуло до 500 душ громадян, ознайомившись з Універсалом Центральної Ради до Українського народу, одноголосно приєднується до Універсалу, який ціною свого життя буде підтримувати, та щиро вітає Центральну Раду і висловлює свою подяку за величезну працю на юрисдикцію матери України і Українського Народу. *Голова Зборів.*

—

Канівська повітова Земська управа обміркувавши Універсал „Центральної Ради" ухвалила вітати Українську Центральну Раду за той великий почин в справі будови ладу та порядку на вільній Україні. Визнаючи Українську Центральну Раду за Українське Правительство Земська Управа яко представник людности повіту заявляє, що вона приймає до виконання імперативні вказівки Центральної Ради яко вищої адміністративної влади на Україні. Слава Українській Центральній Раді, Слава Українському Народові, Слава Українському війську! За голову Управи *Грицько Варава.* Члени: *Левко Науменко, П. Дзюза.*

Друкарня Української Центральної Ради.